

LUND UNIVERSITY

Ode till Lunds universitet

Promotionspoem 2019

Dellson, Pia

2019

Document Version:
Annan version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Dellson, P. (2019). Ode till Lunds universitet: Promotionspoem 2019. Opublicerad.

Total number of authors:

1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Pia Dellson, med. dr., fil. kand.

Ode till Lunds universitet

Framfört vid doktorspromotionen 24 maj 2019

I.

Du lutande åker på Skånes slätt,
där vetenskapen har hemortsrätt,
du kornbod av skarpa sinnen
och akademiska minnen.

Här spirar studenter ur jorden opp,
var september står de på nytt i knopp,
med bankande hjärtan i bröstet.
I Lund är det vår om hösten.

I lärosätets blodomlopp
strålar de samman, med själ och kropp
och finner i Alma Mater
vänner och livskamrater.

Alla som växer och vissnar här
markens bördiga mylla när.
Så vandrar nutida fötter
ovanpå urgamla rötter.

II.

Här odlas drömmar om framtid,
bildning och doktorsgrad,
under ljusträdets lysande krona
och magnoliors regnande blad.

Och pampiga ståtar väl husen
byggda i evig sten.
Men utan läslampors ljussken
vore de döda ben.

En Akademisk Förening
är bara en tegelborg,
om man inte fyller gemaken
med fester, och kärlek och sorg.

III.

Lusten att lära är livets salt,
tillvarons stora tjusning.
Upptäckarglädjen besestrar allt
och vållar en lätt berusning.
Lyckan att hitta ett eget svar,
att få slipa sin tanke klar.

Att finna Sanningen är dömt,
den är en optisk villa.
Det rätta idag är i morgon glömt,
men inget kan någonsin stilla
människans önskan att vidare nå,
vår eviga längtan att se och förstå.

IV.

Ad utrumque paratus,
ett lejon med bok och svärd,
som mot alla ryggmärgsreflexer
försvarar en Vetandets värld.

Men pennan är numera vapnet,
exercisens tid är förbi,
den svingas mot tryckarnas talkör
och ryktenas kakafoni.

Vetenskap vinnes med möda,
med tårar och svett, inte blod,
och modet som krävs är ett annat,
ett obändigt tålamod.

V.

Lundagårds höga murar
dolde ett slutet skrå.
I Kungshusets lärosalar
satt några utvalda få.

Nu ligger trädgården öppen
mot omvärldens vida slätt
där kvinnor och män kan njuta
av lärdomens allemansrätt.

Från kunskapens enda äpple
har sprungit en dignande park.
Eliten har växt till en massa:
Tillsammans står människan stark.

Bibliotekens volymer
räknas i tusental.
Och elektroniska källor
öppnar en ny portal.

Så lagras på dolda hyllor
skrifter från alla fält,
där valv bakom valv oändligt
öppnar sig virtuellt.

Det världsomspännande nätet
vidgar vår vänskapskrets,
när jordens alla studenter
nu finns vid vår fingerspets.

VI.

Vetenskapen är utan gräns,
lagarbete dess kvintessens.
Över fälten är sikten fri,
här kan odlas en akademi
av ändlös intelligens.

Om varje planta är likadann
blir det förnyelsens baneman.
Nej, främja hellre den rikedom
där tusen arter går i blom
och korsbefruktar varann.

Så pröva att lösa var gordisk knut,
gå den väg ingen gått förut,
och låt oss hysa på framgångens topp
en vetenskapares främsta hopp:
Att resan aldrig tar slut!